

Arrest

nr. 60 759 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 11 februari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 5 juni 2008 gedateerd schrijven diende verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nam op 11 december 2008 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoeker om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden onontvankelijk werd verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen werden verzoeker op 23 december 2008 ter kennis gebracht.

1.3. Via een op 22 oktober 2009 gedateerd schrijven diende verzoeker een nieuwe aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 19 januari 2011 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoeker om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden ongegrond werd verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de aanvraag van verzoeker om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden ongegrond werd verklaard, die verzoeker op 10 februari 2011 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.10.2009 werd ingediend en op 18.11.2009 en 26.11.2009 werd aangevuld door :

[L., M.]

nationaliteit: Marokko

[...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 27.10.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd ingediend tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009.

Betrokkene beroept zich door middel van indiening van het typeformulier voor regularisatie op het criterium 2.8A van de instructies van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: “de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen”. Betrokkene legt een aantal stukken voor die aantonen dat hij sinds 2003 in België verblijft, maar betrokkene toont niet aan dat hij voor 18 maart 2008 een wettig verblijf in België heeft gehad of voor die datum geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen. Betrokkene verwijst hiervoor naar de aanvraag 9bis die hij heeft ingediend op 09.06.2008, maar deze aanvraag kan niet in aanmerking worden genomen gezien ze dateert van na 18 maart 2008.

Dit betekent dus dat betrokkene zich niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een attest van werkbereid van de VDAB toe. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is.

Het feit dat betrokkene sinds 2003 in België zou verblijven, het Nederlands zeer goed beheerst, lessen heeft gevolgd, bereid is om te werken, zijn sociale verplichtingen nakomt, een vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd en getuigenverklaringen en attesten voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009. Betrokkene verklaart ook dat familieleden van hem in België verblijven, van wie sommigen de Belgische nationaliteit hebben en andere een wettig verblijfsstatuut kennen. Betrokkene

verzuimt het om bewijzen van verwantschap voor te leggen en evenmin toont betrokkene aan waarom dit element een grond voor regularisatie is.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 8 en 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991).

Zijn betoog luidt als volgt:

“De motivering is niet afdoende, zoals vereist door de Wet Motivering Bestuurshandelingen. De motivering is vaag en tevens ontbreken de feitelijke en juridische gegevens die aan de oorsprong liggen van de beslissing.

Daarnaast is de motivering stereotiep en gestandaardiseerd. De summier gegeven motivering in de beslissing, kan van toepassing zijn op iedere persoon die een dergelijke beslissing krijgt. Nergens blijkt dat het specifiek op hem van toepassing is.

Enkel de persoonlijke gegevens van de verzoekende partij, vermeldt in de beslissing, geven hier uitsluitsel over.

Gelet op het feit dat het verblijfsrecht van verzoeker wordt geweigerd en de zeer verregaande gevolgen die deze beslissing met zich meebrengt is het evenredigheidsbeginsel in casu niet in acht genomen. De beslissing is extreem summier en bijgevolg niet evenredig met de gevolgen.

Daarenboven stelt verzoeker terecht dat hij wel voor de datum van 18 maart 2008 een aanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 heeft ingediend teneinde ene wettig verblijf in België te bekomen.

Gezien het ontbreken van enige motivering omtrent deze keuze is de motiveringsplicht duidelijk geschonden.

De bestreden beslissing is, zoals hierboven reeds vermeld, zeer summier en bevat bovendien geen enkele reden waarom het verblijfsrecht van verzoekende partij wordt geweigerd. Gezien het ontbreken van enige motivering omtrent deze keuze is de motiveringsplicht duidelijk geschonden.

Bijgevolg zijn artikel 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, artikel 62 en 8 van de Vreemdelingenwet geschonden.”

2.2. Verweerder antwoordt als volgt:

“De verwerende partij laat gelden dat de formele motiveringsplicht, vervat in de wetsartikelen waarvan verzoeker de schending aanvoert, geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v. St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om hem toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische

correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld:

[...]

Deze vermeldingen laten verzoeker toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard met bevel om het grondgebied te verlaten en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Verzoeker toont niet anders aan.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Verzoekers uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu verzoekers beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door hem geschonden geachte rechtsregels.

[...]

Waar verzoeker zich richt tegen de beslissing waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard, beperkt verzoeker zich tot de stelling dat hij 'wel voor de datum van 18 maart 2008 een aanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 heeft ingediend.

Ondanks verzoekers ongestaafde bewering, blijkt uit het administratief dossier dat zoals uitdrukkelijk wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing – verzoeker in het verleden een aanvraag heeft ingediend op 9.06.2008.

Deze aanvraag dateert aldus van na 18 maart 2008 en komt dan ook niet in aanmerking voor het criterium 2.8A van de vernietigde instructie dd. 19.07.2009.

Verzoeker toont niet anders aan.

Gelet op het voorgaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat verzoekers enig middel onontvankelijk, minstens ongegrond is."

2.3.1. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten omkleed worden en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing, waarbij de aanvraag van verzoeker om tot een verblijf gemachtigd te worden als ongegrond wordt afgewezen, duidelijk het determinerende motief aangegeven wordt op grond waarvan de beslissing is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, immers vastgesteld dat verzoeker bij zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden verwees naar de situatie die omschreven is in punt 2.8A van de beleidsinstructie van 19 juli 2009, doch dat hij niet aantoont dat hij zich in een situatie bevindt zoals omschreven in deze bepaling van de beleidsinstructie. Hierbij wordt geduid dat uit de door verzoeker aangebrachte overtuigingsstukken niet blijkt dat hij voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in

België heeft gehad of voor die datum geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te verwerven. Tevens wordt toegelicht dat uit de aangebrachte stukken blijkt dat verzoeker pas op 9 juni 2008, middels een aanvraag om machtiging tot verblijf, een eerste poging ondernam om tot een verblijf te worden gemachtigd. Daar de door verzoeker aangebrachte bewijsstukken in de bestreden beslissing besproken worden kan hij niet gevolgd worden in zijn stelling dat de motivering van de bestreden beslissing stereotiep en gestandaardiseerd is en dat deze motivering op iedereen van toepassing kan zijn. Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat zelfs indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171). Door voor te houden dat de motivering summier is, toont verzoeker evenmin aan dat de voorziene motivering niet pertinent of draagkrachtig zou zijn. In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te veronderstellen heeft de formele motiveringsplicht voorts niet tot gevolg dat uit een beslissing een belangenafweging of een evenredigheidstoetsing dient te blijken. De formele motiveringsplicht voorziet slechts dat de motivering dient aangepast te zijn aan het belang van de beslissing. Aan deze vereiste is in casu voldaan. Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing verzoeker toelaat te begrijpen om welke redenen en op welke juridische basis deze beslissing werd genomen en dat de voorziene motivering hem in staat stelt met kennis van zaken zijn rechtsmiddelen aan te wenden.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.3.2. Het artikel 8 van de Vreemdelingenwet – dat verzoeker ook geschonden acht – bepaalt slechts dat een bevel om het grondgebied te verlaten of een beslissing tot terugleiding naar de grens de bepaling van artikel 7 van dezelfde wet die werd toegepast dient te vermelden. Daar de bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten of een beslissing tot terugleiding naar de grens is, is deze bepaling in casu niet van toepassing en kan deze dus niet geschonden zijn.

2.3.3. In de mate dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk betwist, voert hij een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt dat in de bestreden beslissing onterecht wordt gesteld dat hij voor 18 maart 2008 geen poging ondernam om een wettig verblijf in het Rijk te verwerven. Hij zet in zijn feitenrelaas uiteen dat zijn raadsman voor hem te Brasschaat in het jaar 2006 een aanvraag indiende om, op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, een verblijfsmachtiging te krijgen.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat het bureau voor juridische bijstand te Antwerpen op 30 juni 2006 een schrijven richtte aan verzoeker met de mededeling dat hem een raadsman werd toegewezen om hem *“te verdedigen inzake regularisatie”*. Er is evenwel geen stuk beschikbaar waaruit zou kunnen afgeleid worden dat vervolgens effectief een aanvraag om machtiging tot verblijf door de aan verzoeker toegewezen advocaat werd ingediend. Verzoeker maakt zijn bewering dat in het jaar 2006 een aanvraag in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zou zijn ingediend dan ook niet aannemelijk.

Er kan dan ook niet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

mevr. I. CORNELIS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS

G. DE BOECK